

Mlčanie.

Kto v skutku zastaví sa,
toho stihne tichá chvíľa.
Kto neváha a nadýchne sa,
toho čaká dlhá míľa.

V tichu zvanom mlčanie,
hlas z vnútra,
nie žiadne rindžanie,
ale bez útrap.

Kto načúva tomu hlasu,
prinesie mu iba spásu.
Kto dáva váhu mlčaniu,
už nedáva váhaniu.

Ten kto čuje mlčanie,
počuť ducha žblnkanie,
už nežije na hrane,
a končí jeho rozhranie.

Začína mu život sýty,
nebude viac karmou bitý,
leč začína cestu spásy,
bo načúva Božie hlasy.

Hlasy v tebe,
to je iskra.
Tá počúva Lásky majstra,
a nezašliapne svetlo v tebe.

Stichol si a hluchneš tichom,
rozum mlatil silno citom.
No teraz ho zastav, zbrzdi,
lebo umrieš rýchlo, prázdny.

Ticho to ťa naplňa,
citom zvučí premena,
jak z horského prameňa,
a ty zrieš v sebe človeka.

Toho, čo chce zavdáciť sa,
človečenstvom pravým.
Tak slúb sebe polepšiť sa,
žiť životom zištným.

To ti teda radím,
nech nečiniš sa duchu slepým,
nech nehanbíš sa,
nebojíš sa,

stáť pred Pánom,

Bohom Tvojím!

Martin Kruták
foto: stráně pod hradom Likava

From:
<https://duchovnipodpora.vzestup.net/> - **Duchovní podpora**

Permanent link:
https://duchovnipodpora.vzestup.net/pismo/poezie/martin_krutak/mlcanie

Last update: **29.12.2022 11:37**

